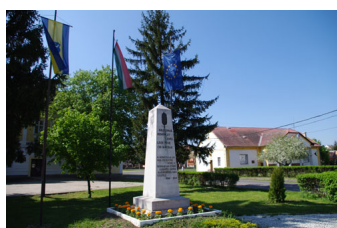


Forró település és környéke már a bronzkorban is lakott hely volt, amit az itteni Kövecses dűlőn 1889-ben feltárt bronzkori telep is bizonyít. A feltáráskor bronzkori fegyverek, ékszerek kerültek napvilágra.

Az Árpád kori falunak 1338-ban már említették plébániáját is, amiből következtethetően már ekkor népes hely lehetett.

Birtokosa egy ideig a kassai születésű Szathmáry György pécsi püspök volt, aki itt lévő 2000 kataszteri hold földjét Kassa városára hagyta azzal a feltétellel, hogy Kassa városa viselje patrónusi terheit úgy a Szent Erzsébet székesegyháznak, mint a forrói katolikus egyháznak.



A birtok később egy időre idegen kézbe került, majd végleg Kassa városának birtokába jutott.

A 17. században nagy pestisjárvány dúlt a településen, amely a tisztán magyar lakosság csaknem felét kipusztította, ezért Kassa városa felvidéki uradalmából, Tőkés, Kavecsány és Hámor községekből telepített ide tót jobbágyokat, kiknek utódait még a 20. század elején is Tőkészkinék, Hámorszkinak és Kavecsánszkinak nevezték.

1770 körül épült Kakas csárda nevű emeletes fogadóját még Kassa városa építtette, mely arról volt nevezetes, hogy I. Miklós cár 1815-ben a bécsi kongresszusra való utazása alkalmával itt töltött egy éjszakát.

A Buda-Kassa közötti országút mellett fekvő település egykor fontos vámhely volt, és az itteni fogadóban postaállomás is működött.



